

වෙන්ව ගිය පියාණනි

අරලිය මල් ඇතිරුල්ලේ
උරතලයේ තරු වළියේ
හඳකාමියේ කන්දරේ
අද වාගෙ මතකයි මට
පියාණනේ...

කිරි පැණිය ගෙනත් දුන්නේ
හඳකාමී නොවෙයි හැබැයි
නුමේ දෙපා ගෙවිවීව හැටි
මහ පොළවත් සාක්කියට
හෙළි දහඩිය කිරි නුතත්
කිරි අම්මා වූවා ඔබ
පියාණනේ...

පීචනයම ඔබ අභියස
වාන් දහ ගසක් අපට
නිතකඩ වෙවීව ඔබේ පාමුල
කුඹය කැඩුණු රටවල් නැවත්..

පොඩි මල්ලි කඩුල්ල ළඟ
ගුරුපාණේ නුඹ වනකමී
දෙනෙත් කෙවෙති බොඳ වීලා
නුමේ සුවද තුරුළු කරත්

ජයසිරිමහ බෝ සමීදේ
ගිය පෝයට මම පැතුමේ
සංසාරේ හැම බවයෙම
මගේ පියා වෙන්කයි ඔබ.."

-පුළුපිකා ගමගේ-
රොක්ස්බරන් පාරක්

කියන්නෙමි ආදරෙක්

ලොවේම තනිවූ පුංචි කැඳැල්ලක
දිවියේ ඇරුණාළු පැහැය දකින්නට
මවත් පියත් ඔබ ලොවට ගෙනෙන්නට
පෙරුම් පිරු හැටි ඔබ දන්නවනම්ල
ඇයයි අපේ ලොවහිරුත් ලසදුන් බව
පුංචි කඳුවට මගේ හැඳුනාවත්දෝ
සුසිහිදු මොළකැටි දැනම ගුලිකර
සිතාසුනා ඔබ වදා තල් නුවන්ල
කඳුළු බිදුවත් කොපුල් තලමන
ගලායන්නට ඉඩනොදුන්නෙමි
පුංචි සුරඟන ලෙස දුටුව ඔබ
දෙපා හැඳවා විටියෙන්ල
දැනමුඟුවන්ගේ විසල් ලෝකයට
හිතැති පිය නගනා සියුමැලියේ
ලෝකය රුදුරයි අනුකම්පා නැතැ
හිතැනෙනමුත් ඔබ පිලිගනිමින්ල
අමමයි තාත්තයි ඔබගැන සිතමින්
අහස් මාලිගා ගොඩනංගන්නේ
අපගේ පීචන වෙර හැසිවුනදා
අයදින්නේ නැතැ ඔබේ මෙහෙයන්ල
විපා දියණියේ හැරබලන්නට
ඔබ ආ මග මල්පෙති අතුරා හැකි
යන මග වලියයි විපා හැරවෙන්නට
අපේ පැතුමි ඇත ඔබ වෙනුවෙන්ල

ධර්ම කේ කොඩිප්පිලි

දුගකාර ජෝඩුවක්

දිරවීව ජනේලයෙන් මා දැක්කේ
පිපුණ මලක් වැනි
පැහැපත් තරුණ දැරියක්
තද වැස්සේ වකිනෙකාට හැප්පෙමින්
පෙම්වතා සමඟ බොරළු පාලේ යන
සැරියි..

තද වැස්ස මුස ගනඳුර
හඳවන මගේ වෙලා ගත්තද
ඉඳහිට දෙපස වලි කරන
විදුලිය මෙන්
දුගකාර ජෝඩුව
ප්‍රබෝධ කළ හඳවන මගේ දිරාගිය..

මතකය මා ඇද ගියේ දුර අභිතයටයි
වද මා හැසුරුණු අන්දම
ඉඳුරාම වෙනස්ය දැන්
පිරිනුණු සුවරිතයද?
තැත්තමී දුශ්චරිතයද?
ප්‍රභේලිතාවක් විය මට..

මෙහොතකින් තේරුම් ගියා
පීචන පිරි ඉතිරි යන බදුන් ලෙස
හැසිරෙන පෙම් යුවළ..

තරුණ විය ඉක්මවා තනිකඩව
කිරිකඩ වැදී සිතලෙන් ගැහෙන මට
වැරදි පීචනයට යළි යා හැකිදෝයි
බද ගත්තා මගේ ගැහෙන හද..
සොබා දම මෙහද?

මාතු වීචි. ලියනගේ
දැමිස්ට්‍රෙලියාව

වෘත්තකට පැහැ අවුරුදුදා මා
නැර ගිය අවුරුදු

අවුරුද්දේ කොහො නාද
නුමේ කනට ඇහෙන්න ඇති
දැස පියත් සිරියත් නුඹ
අවුරුදු බව දැනගන්නැති
නව විසරේ සතුවුවෙන්
ගිණේ හසිය හියෙන්න ඇති
ඒ විතරක් මදියි කියලා
නුමේ ඉරුණම කියන්න ඇති
.....

බුලත් වැලේ දළකොළ වක
බලා සිටි නුඹ වනතුරු
බෙලි ගස්යට මල් වැටලා
ලන වෙනවා නුඹ
වනතුරු.....

බුදු පහනත් නිවි ගිනිත්
කුඹි දැල්ල වටකරගෙන
අවසන්වර පියු මල් මිට
කරවිලා බුදු හිමි
ලග.....

නිමා කොකල රේන්දයක්
නැව් කටුවේ දැවවිලා
සිල් රෝදි වක ඉහ දේදර
වෙසක් වකට
සිල්ගන්නට.....

මා වලු ලිපි සියල්ලක්ම
නිදන ඇදේ මේවටය යට
නිතර අරත් කියවන්නැති
දු දරු මුහුදුරත්
වත්ති.....

පුළුවන්කමි නිරෝගීව
වන්න යළිත් අපි අතරට
අසනිපව වන්න විපා
දුකයි අපට බලා ඉන්න

නිවන් දකින්නටයි කියා
පතන්නේ නැතැ කවදවත්
ඉපදි තවත්ම මනුලොව
මගේ ආදර අම්මා වෙන්න

අඟනි පතිරණ
චුස්බෙන්

අයිගණ්ඩි නුඹ වනතුරු

අප්පච්චිගෙ අම්මාගේ දෙපා පතුල්
පාර දිගේ පසු නොබලා වද ගියේ
හැමදමත් වන වගේම ඉඳිමුය කී
කවදවත් නොවන දුරක ඇදුණා
නොකියම

හඳපානේ වැව් ඉවුරේ මරුකඳු උඩ
තරු යායට කිහි කැවීවේ නුමේ වස්දඩු
බැන නෙවෙමේ අඩහරුරට නුඹ කී
මද පවනේ හෙමින් සැණේ ගමට
ඉඳ
හද
සීපද
කියනවද

පිල් කණ්ඩිය බදු අරගෙන අප්පච්චි
කතා නැතත් ගලක් නොවෙයි උත්දූෂණේ
දුක් වැස්සට වාන් දමන අම්මාගේ
දුරු කැක්කුම කරල් වැදී සරසයි
ඇත
හිත
නෙත
පිංතෙත

රට වෙනුවෙන් අපි වෙනුවෙන් නුඹ දිවි දුක්
මහ ගෙදරත් දිග යන්නට හිතක් නැති
හැම රැකම දකින වකම හිත වකළ
අයිගණ්ඩිය රජෙක් වගේ පායාපත්
ගෙට

ලියා කුමාරසිංහ
නවසීලන්තය

අම්මේ!

වෙනද මෙන් මලින් නොපිරුණු
කොටුලෙන්ට ගි ගයන්නට
අම්මන වුණු
මේ දු බත් මාසයයි
මබේ ගුණ සුවද විතරක්ම ඉතිරි කර
නොවන්නට යළි
අතර ගිය බව
අපට පසක් කර දුන්
2006 බත් මාසයේ
නවවැනිද දැසසනක්
කියිදක යළි නොවන්නා සේම
ආදරෙන් අප තුරුළු කරගන්නට
කවදකවත් ඔබ නොආවත්
මේ දු බත් මාසයයි
අප සද තනිකර
කඳුළු පමණක් උරුම කරදුන්...

මේනකා ජයතිලක
කවිත්ස්ලන්තය

කාල - සුදු - තළෙල
ඇඟක් නැත - මොළෙක් නැත
වැඩක් නැත - සුදුන් නැත
උපයනා තුටු දෙක
ගිනි වතුරේ තම්බලා
විස දුමෙන් දවාලා
සුසුම් හෙලති ඉතින්
මේහරක් කම්කරුවෝ
ඇඟ වේවි කළ ගෙඩිය
අල ගෙඩිය සේ දියෙන
හිස තුළ වූ මොළ ගෙඩිය
අට පාස් සුදුම සුදු
කිරි කොක්කු වැඩක් නැති
සල්ලි මිටි කා දමන
මේ හරක් ධනපතියෝ
දවස ගානේ වැටීන්
වෙහෙසිලා උපයනා
සොව්වමෙන් කරවනා
දහසකුත් මන්දිර
මොළ ගෙඩිය ලොකු නියා
කැවෙති උන් හැම දාම
තළ ඵලලු පැහැ දරන
මැද පෙළෙහි සිහිනයන්
කළ ජන බලය
සුදු රකින ධන බලය
තළෙළු පැහැ වූන් රකින
ආයුධය මොළ බලය
තරුණ ජයසේන

ආවිසානය

ජර්මානු ජාතික මට්ටන් නිමොලර් පාස්ටර්තුමා
විසින්
හිටිලද්ගෙන නාසි කණ්ඩායම් පිලිබදව ලියන ලද
First they came ගැනැති සුපසිද්ධ කවියේ
පායානුවාදයකි.

පළමුව ඔවුන් ආවේ මරණට සැරසී
-කොමිනිස්ට් කාරයින් රංචුව දස වැදී
මුනිවන රැකීම නොම ගෙන කරදර සිතට
-කොමිනිස්ට් කාරයෙක් නොවෙමිය කියයි

දෙවනුව ඔවුන් ආවේ ගිනි අවි රැගෙන
මරණට මානසික ආබාධැති පිරිස
කියවක් නොදෙවුවේම ඒ ගැන කරම මුට්ටිනි
රෝගාබාධ මා මනසේ නැති බැවිනි

තෙවනුව ඔවුන් මැරුවේ ගිනිපිත් නැතුව
යුදෙවි ජන පිරිස්ලොකු පොඩි අඩු නැතුව
කුමකට විමසමිද මා ඒ ගැන ඉතින
යුදෙව්වෙක් නොවෙමි මා එය දැන ගනුව

ඉන් පසු මරා දැමීමේ ඒ වදක කැළ
අදහන කනෝලික ආගම සියළුදෙන
මුට්ටන් නොබැන සිටියේම මා සැනසිල්ලේ
ප්‍රොතෙස්තන්ත දහමය මා අදහන්නේ

අවසන ඔවුන් ආවේ මා සොයා ගෙන
මරණ සහතිකයෙ මගෙ දින දමාගෙන
කියවෙකු සිටියෙ නැත ඒ නිසිසුණු දිනයේ
මා ගැන හඩක් නැගුමට මේ මිහිතලයේ

අනුවාදය: රසික සුරියආරච්චි
පෙන්ටින්

කියවන්න.. ලියන්න..
නොරතුරු දැනගන්න..
www.ketapathpawra.com
වෙබ් අඩවියට ගොඩ වෙන්න.
මබේ අඳහස් සහ නිර්මාණ වෙනුවෙන් කැටපත් පවුරෙන් ඉඩක්.

සැබෑ මනුෂ්‍ය වචනා සියළු දෙනාට පිටව
යඳි දොරටුවෙන් ඇඟළ වන නොගාය.
-පිල් ඔහෝගි-